

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2993/22
25.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа адвокат Душан Стојковић из Београда, ул. Његошева бр. 28а, против туженог ББ из ..., кога заступа адвокат Зоран Живановић из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 14, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 7385/18 од 23.2.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.1.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 7385/18 од 23.02.2022. године, а жалба тужиље се **ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ожалбеном пресудом, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље АА којим је тражила да се утврди право својине тужиље на 1/2 идеалног дела заједничке имовине и то на: ванкњижном објекту – стану број 8 укупне површине 89,73 м2 на трећем спрату, у згради у ..., Улица ..., изграђеном на кат.парцели ... уписаном у Лист непокретности ... КО ..., што би тужени ББ био дужан да призна и трпи,. Другим ставом изреке, одбачена је тужба тужиље у делу којим је тражила да јој се дозволи да у своју корист код Службе за катастар непокретности Чукарица упише право својине на 1/2 идеалног дела непокретности описане у првом ставу изреке, као недозвољена. Трећим ставом изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове поступка у износу од 225.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана.

Против ове пресуде, тужиља је изјавила благовремено жалбу побијајући пресуду у целости из законских разлога. Трошкове је опредељено тражила.

Тужени је одговорио на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиље неоснована.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се жалбом тужиље посебно указује јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за пресуђење који нису у супротности са садржином изведених доказа, изрека пресуде је јасна и непротивречна разлозима датим у образложењу, како у односу на чињеничне закључке, тако и примењене прописе.

Правилно је првостепени суд, и за то дао правилне разлоге, другим ставом изреке одбацио тужбу у делу у ком је тужиља тражила да се дозволи упис права сусвојине на предметној непокретности код Службе за катастар непокретности, из разлога што тужбеним захтевом у парници не може да се тражи да суд наложи управном органу - Служби за катастар непокретности, упис односно брисање права, већ се такав упис врши по захтеву странке у складу са одредбом 126 и 127 Закона о државном премеру и катастру, у управном поступку пред тим органом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су били у браку од 1993. године до 2016. године када су се развели, из ког су добили троје заједничке деце. По закључењу брака, странке су живеле заједно са мајком туженог ВВ, сестром туженог ГГ и њеним дететом, у стану мајке туженог у ... Она је тај стан продала 1995. године, па купила на своје име два стана, од чега се у један, и то у улици ..., уселио тужени са тужиљом и децом. Туженом је његова мајка касније и поклонила тај стан, уговором о поклону овереним пред Другим општинским судом у Београду Ов.2045/98 дана 19.02.1998. године. Мајка туженог је умрла 1999. године, а након њене смрти, тужени и његова сестра су продали два стана која су добили наследством, и то стан у ... по уговору овереном пред Другим општинским судом у Београду Ов.685/2001 од 01.02.2001. године, од ког су тужени и његова сестра добили по 11.000 ДЕМ, и део куће у ... по уговору овереном пред Другим општинским судом у Београду Ов. 2884/2001 од 20.11.2001. године. Истог тог дана када је оверен уговор којим тужени ББ купује спорну непокретност у ..., и то 12.07.2000. године (Ов.бр. 10437/2000), и пред истим Другим општинским судом у Београду оверен је и уговор којим је он продао стан у ... (Ов.10436/2000). Утврђујући из приложених уговора о промету непокретности и то станова у улици ..., ... и ..., те приложених предуговора за исте непокретности који нису оверени, те прихватајући исказе туженог, и саслушаног сведока ГГ, по спроведеном вештачењу, првостепени суд је утврдио да је стан у улици ... продат за 64.250 ДЕМ, за који је предуговор закључен 18.05.2000.године, а да је стан у ... купљен за 75.000 ДЕМ, за који је предуговор закључен 30.05.2000. године. Тужени није имао у том тренутку разлику од 11.000 ДЕМ, па је уговорио са братом од стрица који је већ био сувласник на

непокретности у ... улици, да он и сестра продају свој део наслеђа њему, односно његовој супрузи ДД, што је и учињено уговором овереним 01.02.2001. године, са предуговором од 25.10.2000. године, за цену од 22.000 ДЕМ, по 11.000 туженом и сестри. Међутим, како је морао да у јулу месецу исплати још 11.000 ДЕМ разлике, то му је дао на зајам пријатељ његове сестре извесни ЂЂ из ..., тако да се купац непокретности у ... ДД обавезала да део купопродајне цене исплати на рачун поменутог ЂЂ. Касније је тужени са сестром продао и наслеђени део непокретности у ул. ..., уговором овереним пред Другим општинским судом у Београду Ов.2884/2001 од 20.11.2001. године, након чега је својој сестри вратио претходни дуг од 1.000 ДЕМ као и 3.000 ДЕМ које му је дала на зајам ради плаћања пореза за стан у ...

Оценом изведених доказа првостепени суд је утврдио да је спорна непокретност, иако је стечена у току трајања брака тужиле и туженог, стечена од средстава који је тужени добио наслеђем и поклоном од своје мајке, због чега исте представљају посебну имовину туженог, те је примењујући члан 168 став 1 Породичног закона одбио тужбени захтев.

Одлука првостепеног суда је правилна и законита, а дате чињенично-правне разлоге у целости прихвата и овај суд као другостепени.

Наиме, полазећи од тога да је тужилца након пријема одговора на тужбу, променила чињеничну основу тужбеног захтева на тај начин што је тврдила и доказивала да је непокретност која је предмет тужбеног захтева, збир посебних имовина ње и туженог, а не њихова заједничка имовина, правилно је првостепени суд одлучивао полазећи од одредбе 168 став 2 Породичног закона – ПЗ ("Сл. гласник РС", бр. 18/2005, 72/2011 - др. закон и 6/2015), јер је тужени тврдио да је предметна непокретност стечена од новца добијеног продајом непокретности које је он стекао наслеђем или поклоном, а тужилца је тврдила да је за исту непокретност и она дала новац који је добила на поклон од својих родитеља. Самим тим, режим овако стечене непокретности је другачији од заједничке имовине прописане чланом 171 ПЗ, стечене радом у току заједнице живота, па се последично на стицање исте не примењује претпоставка да су удели једнаки из чл. 181 тачка 2 ПЗ. Примењено на конкретан случај, то значи да је терет доказивања чињенице да је тужилца својом посебном имовином учествовала на стану који је купио тужени на своје име, био на тужилци која тврди супротно од купопродајног уговора а не на туженом. Због тога се неосновано наводи у жалби да је тужени био дужан да докаже токове новца приказивањем истих преко банковних рачуна, јер је то напротив била дужна да докаже тужилца, према терету доказивања распоређеном у овој парници на претходно наведени начин.

И поред тога, тужени је, према оцени првостепеног суда, приложеним следом доказа јасно показао одакле му новац којим је купио предметни стан, а то је од продаје непокретности у ул. ... добијене од мајке на поклон, те продајом заједно са сестром, наслеђене непокретности у ... улици, што се десило у оквиру пола године, а затим и продајом заједно са сестром, наслеђене непокретности у улици ..., у наредних мање од годину дана. Тужени је доказао, приложеним предуговорима те исказом својим и сведока ГГ, да је разлику новца потребну за куповину предметног стана у ... добио као неки начин аванса за продају стана у ..., уз финансијску помоћ сестриног пријатеља који је унапред дао новац да би му исти касније био враћен, а да је од непокретности

у ... вратио сестри и зајам дат ради плаћања пореза за стан у ... улици. Такав чињенични закључак јасно и логично произлази из резултата доказног поступка, према оцени и овог суда, а наводима жалбе тужиље не доводи се у сумњу.

Изнети чињенични закључак не доводе у сумњу жалбена указивања на одређене противречности у детаљима исказа туженог и сведока ГГ, јер су ти искази у битном сагласни, те сагласни и приложеним исправама, а то је да је тужени купио предметни стан највећим делом од продаје стана добијеног поклоном, те продајом наслеђених непокретности са сестром, уз помоћ сестрине позајмице дате уз очекивање враћања исте по реализацији продаје наслеђених непокретности. Тај закључак не може да доведе у сумњу околност да није доказано да је купац стана у ... ДД - супруга брата од стрица туженог, нити да су непокретности стечене наслеђем продате након куповине спорног стана јер је доказано како је тужени добио новац унапред. Висину прометних цена наведених непокретности, у склопу осталих доказа, правилно је првостепени суд утврђивао из приложених предуговора, јер за утврђење те чињенице није од значаја што ти предуговори нису оверени.

Тужиља са друге стране, није доказала да је у стицању предметног стана учествовала добијеним новцем од родитеља, јер није објаснила на логички прихватљив начин зашто би прихватила да даје свој новац и то значајну своту (20.000 ДЕМ) за куповину стана у ... на име мајке туженог, знајући да тужени није једини наследник своје мајке, зашто би то исто прихватила и приликом куповине спорног стана, дајући још 10.000 ДЕМ добијених поклоном, а не тражећи да се то и констатује у уговору о куповини. Најзад, није ни на који начин доказала порекло новца који су јој родитељи како наводи дали, иако је у питању значајан износ од 30.000 ДЕМ, који чини 40% вредности предметног стана према мишљењу вештака, па с тим у вези, пошто би њени родитељи могли да јој помогну, објаснила зашто су у првим годинама њеног брака живели у заједници са мајком и сестром туженог и њеним дететом. Тужени је са своје стране, објаснио и доказао порекло новца, како је детаљније претходно образложено. Стога се правилан закључак првостепеног суда да тужиља није учествовала својом посебном имовином у стицању предметног стана у ул. ..., не доводи у сумњу жалбеним наводима.

Како се ни осталим некоментарисаним жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност ожалбене одлуке, апелациони суд је потврдио пресуду, заједно са одлуком о трошковима поступка која се посебно не побија жалбом, донетом правилном применом одредаба 153, 154 ЗПП, АТ и ТТ, као и одлуком којом је првостепени суд делимично одбацио тужбу, чија правилност је претходно образложена, и то применом чл. 390, те 401 тачка 2 ЗПП па је одлучио као у првом ставу изреке пресуде.

Како тужиља није успела са жалбом у другостепеном поступку, то јој сходно члану 153 ЗПП, не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, а то не припада ни туженом за састав одговора на жалбу што није обавезна парнична радња, због чега је сходно члану 165 став 1 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић